

betryggende vis sagtens kan sætte hastighederne op.

Regeringens halmstrå i argumentationen for en forøgelse af hastighederne på motorvejene er, at det følges op af øget politikontrol af hastighedsgrænsen, en opgave, som politiet ikke får flere penge til. Rigspolitechefen vil på den baggrund ændre prioriteringen af den målrettede færdselskontrol, som der så smukt står. Det betyder, at færdselskontrollen andre steder nedprioriteres.

Samtidig får vi at vide, at regeringens mål for arbejdet med færdselssikkerhed er at fjerne det, man kalder de sorte pletter, altså de mest farlige strækninger med flest ulykker. Smukt! Men nu har regeringen jo lige flyttet politiets prioriteringer til det, som justitsministeren i sit lovforslag beskriver som den mest sikre vejtype, nemlig motorvejene. Kontrollen skal altså prioriteres væk fra de mest farlige strækninger, hvor børn, ældre og cyklister færdes, alene for at man kan forsvare en forhøjelse af hastigheden på motorvejene, som så i øvrigt også koster menneskeliv og lemlæstelser.

Lad os bare blive lidt i økonomien bag dette lovforslag. Ministeren opgør det samlet til 87,5 mio. kr., men det er, uden at der er nævnt så meget som bare et lille gæt på, hvad det vil koste at gøre resten af motorvejsnettet i stand til at opfylde regeringens overordnede målsætning på de 130 km/t. 50 mio. kr. koster det alene på strækningerne Herning-Brande, Odense-Svendborg og Holbæk-Tuse.

Det bliver ganske voldsomme investeringer, der skal til for at nå op på de 130 km/t., som er regeringens målsætning og det løfte, de gav vælgerne, og pengene kan jo kun bruges én gang, og nu skal de altså bruges på at sætte farten op, mens vi vel alle kan pege på steder, hvor vi faktisk har behov for at få en infrastruktur, som passer til de behov, som erhvervslivet og arbejdsmarkedet efterspørger.

Og hvad med miljøet? Ja, også her konstaterer ministeren tørt, at jo, det fører til mere udledning af bl.a. CO<sub>2</sub>, og jo, det fører til mere støjforurening for de mennesker, som bor op og ned af motorvejen, men det kan ministeren åbenbart ikke tage sig af. Kalkulen må jo være, at det ikke er konservative vælgere, der bor lige netop dér.

Det kunne være rart med en regering, som ville nedbringe problemerne, i stedet for en regering som forøger dem og forsvarer sig med, at det ikke er så meget, så det går nok endda. Det er en forkert prioritering af pengene, det er en

forkert prioritering i forhold til miljøet, det er en forkert prioritering i forhold til færdselssikkerheden.

Hvis prioriteringen havde været anderledes, har vi ikke nogen ideologisk modstand mod hverken tallet 120 eller 130, men som prioriteringen er i øjeblikket, kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

**Poul Fischer (DF):**

Fru Sandy Brinck indleder sin ordførertale med, at farten dræber. Vil fru Sandy Brinck anerkende, at da man hævede hastighedsgrænserne fra 100 km/t. til 110 km/t., faldt antallet af trafikdræbte på motorvejsnettet, fordi man fik en mindre spredning i hastighederne på motorvejsnettet?

(Kort bemærkning).

**Per Dalgaard (DF):**

Nu, da Socialdemokratiet er kommet i opposition, har de jo svar på alle problemer, alle politiske spørgsmål løses nu. Jeg vil i forbindelse med motorvejsproblematikken og hastighederne spørge fru Sandy Brinck: Vil Socialdemokratiet fastholde status quo, eller foreslår man, at de sættes ned?

(Kort bemærkning).

**Sandy Brinck (S):**

Til de to spillere fra Dansk Folkeparti kan jeg roligt sige, at jeg henholder mig til de konsekvenser, som ministeren har fremlagt i forhold til sit lovforslag, for dem tror jeg sådan set på, og der står, at fart dræber. Det er en konklusion, der er draget i lige nøjagtig det her lovforslag.

Man skal vide, når man trykker på den grønne knap, når vi når til tredje behandling, at det koster menneskeliv, at det koster lemlæstelser. Det må man gøre op med sin egen samvittighed. Jeg gør det bare ikke. Jeg trykker ikke på den grønne knap. Jeg vil ikke være med til, at vi her indefra fuldstændig blindt trykker på den grønne knap og siger: Nå pyt, det er to-tre stykker. Jeg synes, det er en kynisk kalkule. Jeg synes, det er en meget kynisk kalkule.

Og til spørgsmålet om, hvad der skete i sin tid, nævner ordføreren jo selv en af pointerne, nemlig at det førte til mindre spredning. Det her lovforslag fører i den grad til større spredning, i den grad.